

mere hensigtsmæssigt kan indhentes på en anden måde. Efter praksis kan det ske ved et forhåndstilsagn om dækning af klagerens udgifter hertil.

Formålet med at give Landsskatteretten mulighed for at kunne yde fuld omkostningsdækning i sager om syn og skøn har været at mindske antallet af landsskatteretssager, som bliver indbragt for domstolene. Adgangen til fuld dækning tilskynder således klageren til optimalt at søge en sag belyst ved Landsskatteretten, og dette tilgodeser hensynet til det ønskelige i, at den rigtige afgørelse træffes på et så tidligt tidspunkt i sagsforløbet som muligt.

Landsskatteretten har til brug for Omkostningsdækningsudvalgets arbejde oplyst, at kun meget få landsskatteretssager, hvori der har været foretaget syn og skøn, indbringes for domstolene. Landsskatteretten vurderer i øvrigt, at nedsættelsesprocenten (d.v.s. andelen af de sager, hvori den skatte- eller afgiftspligtige får helt eller delvis medhold) er væsentlig højere i de sager, hvori der har været foretaget syn og skøn, end i andre sager ved Landsskatteretten. Ordningen skønnes således at være klart procesbesparende.

Hvis der ikke var adgang til fuld omkostningsdækning i sager om syn og skøn i Landsskatteretten, må det antages, at en del klagerer muligvis ville vente med at begære syn og skøn, til sagen var indbragt for domstolene. Hvis klageren fik medhold ved domstolene, ville skattemyndighederne skulle dække udgifterne til syn og skøn efter retsplejelovens regler om sagsomkostninger, og hvis klageren ikke fik medhold, ville den pågældende kunne få udgifterne dækket efter de almindelige regler om omkostningsdækning. Uden Landsskatterettens mulighed for at give fuld omkostningsdækning, ville klageren således have et økonomisk incitament til at afvente domstolsbehandlingen, før den pågældende begærede syn og skøn.

I forslaget er det præciseret, at Landsskatterettens afgørelse om fuld dækning kan meddeles ved et forhåndstilsagn om, at også udgifter, der vil blive afholdt til syn og skøn, kan dækkes fuldt ud.

Angående 2. pkt., er det efter de gældende regler i sager om bindende forhåndsbesked ved Ligningsrådet muligt at få udmeldt syn og skøn, jf. skattestyrelseslovens § 20 B, stk. 5. Imidlertid dækkes udgifterne hertil ikke efter den gældende omkostningsdækningsordning.

Forslaget går ud på at gøre det muligt for Ligningsrådet at bestemme, at de udgifter, der er afholdt til syn og skøn i sager om bindende forhåndsbesked, skal godtgøres fuldt ud på tilsvarende måde, som Landsskatteretten i dag har mulighed for at bestemme, at der skal gives fuld omkostningsdækning til syn og skøn i

skatte- og afgiftssager. Samtidig gives der Ligningsrådet mulighed for at give den skatte- eller afgiftspligtige et forhåndstilsagn om fuld godtgørelse på samme måde, som Landsskatteretten har.

En sådan ordning vil betyde, at Ligningsrådet i sager om bindende forhåndsbesked kan meddele forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse, når rådet skønner, at syn og skøn kan tilføre sagen væsentlige oplysninger, der ikke mere hensigtsmæssigt kan indhentes på en anden måde.

En sådan forhåndstilsagnsordning ved Ligningsrådet skønnes at medvirke til at mindske antallet af sager om bindende forhåndsbesked, som bliver påklaget til Landsskatteretten. Dette støttes på erfaringerne med ordningen om fuld omkostningsdækning til syn og skøn ved Landsskatteretten. Som det fremgår af bemærkningerne til § 33 A, stk. 3, 1. pkt., indbringes der kun meget få sager for domstolene, hvori der har været foretaget syn og skøn. En gennemførelse af forslaget til denne bestemmelse skønnes derfor at have tilsvarende procesøkonomiske fordele.

Til stk. 4

Bestemmelsen om, at krav på omkostningsgodtgørelse ikke kan sælges, pantsættes eller på anden måde overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning eller modregning er kun ændret redaktionelt i forhold til de gældende regler.

Til § 33 B

Efter de gældende regler kan omkostningsdækning alene ydes til den skattepligtige, som sagen vedrører, eller til den skatte- eller afgiftspligtige i en retssag, som vedrører et eller flere spørgsmål, som Landsskatteretten har kunnet tage stilling til.

Efter forslaget til nr. 1 udvides denne kreds for det første med personer (fysiske eller juridiske, herunder dødsboer), som ifølge lovgivningen er klage- og søgsmålsberettigede i de sager, som er omfattet af forslaget til bestemmelsen i § 33 D. Udvidelsen i forhold til de gældende regler består i, at kredsen af godtgørelsesberettigede udvides i og med, at det foreslås, at der sker en udvidelse af de godtgørelsesberettigede sagstyper i forhold til den gældende ordning, jf. nærmere herom bemærkningerne til forslaget til bestemmelsen i § 33 D.

For det andet består udvidelsen i, at også personer, som i øvrigt må anerkendes som part i en sag, som er omfattet af bestemmelsen i § 33 D, må anses som godtgørelsesberettigede, jf. nr. 2. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende kan anses som part, må afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler.